

Cyklus: Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka

Vitalij Olijnik

3. časť: Soteriologický aspekt nebeskej svätyne

Pokračujeme v štúdiu témy vzťahov medzi Bohom a ľuďmi. Túto tému budeme postupne študovať počas našich 10 stretnutí. Budeme ju študovať po častiach a táto téma sa nám bude zo Svätého písma viac a viac odkrývať. Celý cyklus sa volá Význam nebeskej svätyne v duchovnej skúsenosti človeka.

Na predošlých dvoch stretnutiach sme študovali tému: „Realita existencie nebeskej svätyne“. Presvedčili sme sa, že Biblia nám naozaj hovorí o existencii nebeskej svätyne a o službe, ktorá sa tam odohráva. Včera sme študovali tému: „Zoznámenie sa s nebeskou svätyňou“. Študovali sme, čo hovorí Biblia o tom, ako vyzerá nebeská svätyňa a čo sa tam odohráva, aké sú hlavné ciele nebeskej svätyne, ktoré sme čítali v Biblii. Dnešná téma sa nazýva: „Soteriologický aspekt nebeskej svätyne“.

Slovo „soteriológia“ pochádza z gréckeho jazyka a používa sa v teológii na označenie náuky o spasení. „Sotéria“ po grécky znamená „spása, záchrana“ a „logos“ je „náuka“. Soteriológia t.j. náuka o spasení odhaľuje, akým spôsobom človek získa spasenie. Práve tento, soteriologický aspekt nebeskej svätyne bude dnes predmetom nášho štúdia na základe Biblie. Inými slovami, budeme si klásť otázku: Akú úlohu v záchrane, v spásu a v odpustení hriechu hrá nebeská svätyňa?

Takže, hlavná otázka pre vás na začiatok znie: Kde sa odohráva vykúpenie človeka od hriechu? Kedy nastal ten moment, keď boli ľudstvu odpustené hriechy? Ako na túto otázku odpovedajú tradiční kresťania? Na kríži, keď Ježiš dal svoj život ako Boží Baránok na vykúpenie celého ľudstva od hriechov. Tradične panuje názor, že keď Ježiš na kríži povedal „Dokonané je“, tým sa zároveň ukončil proces vykúpenia ľudstva a vtedy bol zavŕšený proces očistenia od hriechu. A preto v celom rade kresťanských náboženstiev vôbec neexistuje pojem nebeská svätyňa, pretože panuje názor, že Ježiš na kríži už vykonal všetko, čo je potrebné pre spasenie.

Ale, keď otvárame Božie slovo a skúmame, ako Biblia popisuje proces očistenia od hriechu, proces vykúpenia a proces odpustenia, zistíme, že tento proces je predstavený omnoho hlbšie a oveľa zložitejšie, ako len potvrdením faktu, že smrť Ježiša nastala na Golgote. Avšak, nie je to až také zložité, aby sme neboli schopní to pochopiť. Len treba chápať, že Sväté písmo nám odhaľuje ešte jeden rozmer, pohľad na tému odpustenia hriechov, ktorý každý z nás potrebuje. Pretože bez odpustenia hriechov nemáme nádej na spásu, a potom nemáme ani nádej na večný život.

Ako teda tento proces prebieha? Keď otvárame Božie slovo a pamätáme si, že v pozemskej svätyni sa odohráva všetko podľa vzoru nebeskej svätyne, potom máme veľmi

bohatý materiál ohľadom nebeskej svätyne a vďaka tomu môžeme veľmi podrobne študovať a pochopiť celý proces. Pretože Boh, keď prikázal Mojžišovi, aby postavil pozemskú svätyňu, plánoval, že bude slúžiť ako názorná ukážka, aby sme vedeli, čo sa bude odohrávať v nebeskej svätyni nato, aby sme získali spásu.

Keď sa pozeráme na proces, ktorý je opísaný v Starom zákone, keď vidíme, ako sa v pozemskej svätyni odpúšťal hriech, vidíme tam tri veľmi dôležité prvky.

Prvý z nich je baránok, ktorého zabíjali a prinášali ako obeť. Od toho sa všetko začínalo. Druhým veľmi dôležitým prvkom v procese oslobodenia od hriechu bola účasť kňaza. Bez prítomnosti kňaza nebolo možné odpustenie hriechov. A tretí, veľmi dôležitý prvok v procese odpustenia hriechov je samotná svätyňa, pretože práve tam sa prinášala obeť a potom kňaz vykonával všetky ďalšie úkony potrebné pre očistenie od hriechu. Takže, všetky tieto tri prvky spolu - baránok, kňaz a svätyňa - sú nevyhnutné nato, aby bol vykonaný proces očistenia od hriechu, proces vykúpenia.

Akým spôsobom sa to odohrávalo? Každý z nás vie, že Ježiš je Boží Baránok, ktorý zobral na seba hriechy sveta. A keď On zobral na seba tieto hriechy, čo sa ďalej s nimi dialo? Čo sa ďalej deje s tými hriechmi podľa plánu, ktorý nám zjavuje Sväté Písmo?

Podme sa pozrieť, ako 3. kniha Mojžišova 6. kapitola popisuje proces sňatia hriechu z človeka a jeho oslobodenie od viny.

3. kniha Mojžišova 6,24-30: „*Hospodin hovoril Mojžišovi: 25 Povedz Áronovi a jeho synom: Toto je zákon o obeti za hriech: Obeť za hriech sa má zabiť pred Hospodinom na mieste, na ktorom sa zabíja spaľovaná obeť. Je svätosvätá. (RJ preklad: To je veľká svätyňa.) 26 Nech ju zje ten kňaz, ktorý ju obetuje ako obeť za hriech. Má sa zjesť na posvätnom mieste v predsieni svätostánku. 27 Čokoľvek sa dotkne jej mäsa, bude sväté. Ak niečo z jej krvi frkne na šaty, musíš to zmyť na posvätnom mieste. 28 Hlinenú nádobu, v ktorej sa varí, treba rozbiť, a ak sa varí v medenej nádobe, tú treba vydrhnúť a vypláchnuť vodou. 29 Obeť smie jesť každý muž spomedzi kňazov. Je svätosvätá. (RJ preklad: To je veľká svätyňa.) 30 Ale nesmie sa jesť nijaká obeť za hriech, z krvi ktorej sa vnesie niečo do svätostánku na vykonanie zmierenia vo svätyni; má sa spáliť.*“

Vidíme tu dva spôsoby očistenia a sňatia hriechu z človeka. Potom, ako bola prinesená obeť, môžu nastať dva spôsoby, ktorými je hriech sňatý z človeka a hriech „putuje“ ďalej v procese oslobodenia od hriechov.

Prvý spôsob: Čo robia s mäsom z prinesenej obete za hriech? Varia ho. Tu je veľmi dôležité, že to nebude jedlo pre kňaza, nebude to zdroj obživy pre neho, jeho ženu, pre jeho deti, rodinu... Nie. Je napísané, že mäso tejto obete treba uvariť – tu, hneď na nádvorí. A kde treba mäso z obeti zjesť? Na svätom mieste. A kňaz týmto spôsobom prijíma do seba obeť s hriechom t.z. prijíma do seba hriech. To bol prvý spôsob.

Druhý spôsob: Keď sa nepoužil prvý spôsob t.j. zjedenie mäsa s hriechom kňazom, aký bol druhý spôsob? Vniesť krv do svätyne (viď 30. verš). A len vtedy, keď sa udeje buď prvý alebo druhý spôsob, len vtedy je hriech sňatý z človeka, vtedy sa sníma hriech a vina z človeka.

Podme sa pozrieť podrobnejšie, čo v Starom zákone znamenalo toto jedenie obete.

3. kniha Mojžišova 10,16-17: *„A potom hľadal a hľadal Mojžiš kozla obeti za hriech a hľa, bol spálený. Vtedy sa nahneval na Eleazára a na Itamára, synov Áronových, ktorí pozostali živí, a povedal: 17 Prečo ste nejedli obeti za hriech na svätom mieste? Lebo je svätosvätá, a dal vám ju nato, aby ste niesli nepravosť obce tým cieľom, aby ste pokrývali na nich hriech pred Hospodinom.“*

Biblia nám hovorí, že keď kňaz jedol toto mäso z obete za hriech, tak to znamenalo očistenie od hriechu pre celé izraelské spoločenstvo. Keď človek priniesol obetné zviera, tak sa jeho hriechy prenášali na toto zviera a potom to „hriešne mäso“ obete kňazi jedli. Teda, kňazi fakticky už niesli na sebe hriechy Izraela.

Podstata toho celého je v tom, že jedenie mäsa nie je hostina, je to svätý úkon, vďaka ktorému kňaz snímal hriech z človeka a to sa odohrávalo na území svätyne, ako bolo povedané, na svätom mieste. Takto hriech človeka fakticky zostával vo svätyni, zostával v Božom príbytku, hriech zostával tam - na svätom mieste. Telo baránka prineseného za hriech sa potom stávalo časťou tela kňaza. Takto kňaz symbolicky niesol hriech človeka vo vnútri, v sebe a keď hriech sňal z človeka, symbolicky ho vniesol do svätyne, do vnútra ktorej mohli vchádzať len kňazi - do prvého oddelenia svätyne.

Chcem vás ešte raz upozorniť, že kňazi museli jesť varené mäso z tejto obete za hriech. Pritom mäso muselo byť práve takto upravené, čiže nemalo byť pečené, nemalo byť osolené alebo dochutené nejakými bylinkami, či príchuťami. Nič na spôsob úpravy ako napr. ražniči alebo grilované mäso - nič, čo by dodávalo mäsu nejakú chuť. Jedli ste už niekedy mäso, ktoré je uvarené len tak vo vode, bez soli, bez ničoho? Ako to chutí? Mäso je bez chuti, fádne, dokonca je to nechutné. V tom nebolo nič, z čoho by sme sa mohli tešiť a užívať si tú chuť. Skôr naopak, bolo to nechutné, žiadna lahôdka to nebola. Tým Boh ukázal, že tu ide o svätý úkon, že hriech je hnusný a nejde tu o samotný akt jedenia. Hriech je pre Boha nechutný, fádny. A Boh, ako hovorí Sväté písmo, to veľmi prísne sledoval, aby sa tento svätý úkon jedenia mäsa nezmenil na hostinu, na pôžitok z jedla.

Pozývam vás otvoriť 1. knihu Samuelovu 2,12-17: *„Synovia Éliho však boli naničhodníci, nebrali ohľad na Hospodina 13 ani na kňazské práva pred ľuďom. Keď niekto prinášal obeť a mäso sa už dovárало, prišiel kňazský mládenec s trojzubou vidlicou v ruke 14 a vrazil ju do kotla alebo do hrnca, do misy alebo do nádoby, a všetko, čo vidlica zachytila, vzal kňaz pre seba. Takto robievali celému Izraelu, ktorý prichádzal do Šíla.“*

Vidíme tu, čo robili. Keď niekto priniesol obeť, tak pomocník kňaza počas varenia mäsa prichádzal s vidlicou v ruke a z kotla vybral všetko, čo sa napichlo na vidlicu a piekli to. Teda

nečakali, kým sa mäso uvarí, pretože takto mali možnosť pripraviť mäso chutným spôsobom a najesť sa.

„15 A tak skôr než spálili tuk, prichádzal kňazský mládenec a povedal obetujúcemu: Daj mäso, nech ho upečiem kňazovi, lebo neprijme od teba varené mäso, ale iba surové.“ Chcel surové mäso, pretože surové mäso sa dá chutne pripraviť a varené už nie. *„16 Keď mu ten človek povedal: Nech sa najprv spáli tuk, a vtedy si vezmi, koľko ti len duša žiada, odpovedal mu: Nie, daj hneď; lebo ak nie, vezmem si nasilu.“* A ďalej sa píše: *„17 Veľmi veľký bol hriech týchto mládencov pred Hospodinom, lebo znevažovali obeť Hospodinove“.*

Prečo? Lebo odrádzali ľudí od toho, aby prinášali obeť Hospodinovi.

A vieme, ako sa skončil ich život, zomreli. Hospodin sa na nich nahneval a boli zničení, pretože porušovali ten proces sňatia hriechu z človeka, pretože porušovali proces získania ospravedlnenia a sňatia viny z človeka, porušovali proces prijatia odpustenia od Boha, pretože tento úkon je svätým úkonom - má sa odohrávať takým spôsobom, akým prikázal Hospodin a malo to ďalej pokračovať: hriech sa prenášal cez mäso na kňaza a z kňaza sa prenášal na svätyňu - to bola súčasť procesu sňatia hriechu. To je prvý spôsob, ktorý nám odкрýva Sväté písmo, vďaka ktorému sa človek očisťoval od hriechu.

Podťe, pozrieme sa na druhý spôsob. Čítali sme 3. knihu Mojžišovu 6,30, kde je opísaný druhý spôsob: *„Ale nesmie sa jesť nijaká obeť za hriech, z krvi ktorej sa vnesie niečo do svätostánku na vykonanie zmierenia vo svätyňi; má sa spáliť“.*

Krv obetného zvieratá sa vnášala do svätyne a jeho tuk sa spaľoval.

Podťme sa pozrieť, ako sa to opisuje v 3. knihe Mojžišovej 4,4-7: *„Nech privedie junca pred Hospodina ku vchodu do svätostánku, nech položí ruku na hlavu junca a nech ho zabije pred Hospodinom. 5 Potom nech pomazaný kňaz vezme trochu krvi z junca a nech ju prinesie do svätostánku. 6 Kňaz nech ponorí prst do krvi a nech pred Hospodinom sedem razy rozfrkne z krvi pred oponu svätyne.“*

Pred oponu, ktorá oddeľovala svätyňu od svätyne svätých.

„7 Potom nech kňaz potrie trochou krvi rohy oltára na voňavé kadidlo pred Hospodinom vo svätostánku, a ostatnú krv junca vyleje ku spodku oltára na spaľované obeť pri vchode do svätostánku.“

Takto krv vošla do svätyne. Bola to krv, ktorá bola spojená s hriechom, za ktorý človek prinášal obeť.

V 3. knihe Mojžišovej 4,15-18 je napísané: *„Starší zboru nech položia ruky na hlavu junca pred Hospodinom; potom nech zabijú junca pred Hospodinom. 16 Pomazaný kňaz nech odnesie do svätostánku trochu krvi; 17 kňaz nech si ponorí prst do krvi a pred Hospodinom sedem razy rozfrkne pred oponu. 18 Potom nech potrie krvou rohy oltára, ktorý je pred*

Hospodinom v svätostánku, a ostatnú krv nech vyleje ku spodku oltára na spaľované obete pred svätostánkom“.

Takže, vďaka týmto dvom spôsobom - buď cez jedenie mäsa z obete za hriech alebo vďaka vnášaniu krvi a pokropeniu ňou 7-krát pred oponu, ktorá oddeľovala svätyňu od svätyne svätých - sa odohrával proces sňatia hriechu z človeka a prenášania hriechu do svätyne, na kňaza v samotnej svätyni. A kňaz, ktorý vykonával tento úkon, bol prostredníkom, ktorý na sebe preniesol hriech a predniesol ho pred Hospodina. Takto sa, ako vidíme na základe Svätého písma, odohrával proces očisťovania od hriechu v pozemskej svätyni.

Minule sme v Liste Židom 8,1-5 čítali, že všetky tie úkony boli obrazom a tieňom nebeskej svätyne. Boh zámerne tak podrobne a tak detailne opísal Mojžišovi všetko ohľadom svätyne, ako treba presne prinášať obete atď., pretože v tom všetkom je večný význam. Tieto úkony poukazujú nato, ako Boh odpúšťa hriešnikovi v nebeskej svätyni.

A teraz prichádzame k skúmaniu toho, čo Biblia hovorí o tom, ako sa odohráva odpustenie hriechov v nebeskej svätyni. Aký proces sa odohráva tam? Teraz sa pozrieme nato, či to, čo sa odohráva na zemi, je rovnaké, ako to, čo sa odohráva v nebeských priestoroch vesmíru, v nebeskom chráme, v nebeskej svätyni.

Pamätáme si všeobecný model. Čo je potrebné, aby sa odpustil hriech? Tri prvky: baránok, kňaz a svätyňa. Poďme sa pozrieť, či sú prítomné tieto tri prvky v službe v nebeskej svätyni.

Najprv sa pozrieme na baránka. V knihe proroka Izaiáša je pozoruhodné proroctvo o tom, ako sa naplní tento predobraz baránka. Izaiáš 53,5-7: *„Ale on bol prebodnutý pre naše priestupky, zmučený pre naše neprávosti. On znášal trest za náš pokoj, jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia. 6 My všetci sme blúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. Hospodin spôsobil, aby ho zasiahla nepravosť všetkých nás. 7 Strápený pokorne trpel, a neotvoril ústa ako baránok vedený na zabitie, a neotvoril ústa ako ovca, ktorá umírne pred svojimi strihačmi.“*

Tu vidíme opis baránka, ktorý je fakticky opísaný ako človek. Tu Izaiáš jasne hovorí, že baránkom sa stane človek, muž.

A Izaiáš 53,8 dodáva, odkiaľ je jeho pôvod: *„Vzatý bol z väzby a zo súdu. A čo do jeho pokolenia, ktože ho vyzpráva? Pretože bol vyťatý zo zeme živých, pre prestúpenie môjho ľudu bola mu zadaná rana.“*

Tým ukazuje, že to nie je len obyčajný človek, ktorý príde a dá svoj život ako baránok. Izaiáš hovorí, že bude síce človekom, ale kto dokáže vysvetliť jeho pôvod? To nie je len obyčajný človek, to je osoba osobitného pôvodu, špeciálneho pôvodu.

Tým proroctvo Izaiáša poukazuje nato, že Baránkom Božím sa stane špeciálna osoba, ktorá síce je človekom, ale ktorá je viac ako človek. A keď Ježiš prichádzal k rieke Jordán, kde Ján Krstiteľ vykonával svoju službu, v Evanjeliu Jána 1,29 je napísané: „*Hľa Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta!*“ Vidíme, že predobraz baránka z proroctva zo Starého zákona sa naplnil v osobe Ježiša Krista.

Teraz sa podme pozrieť na druhý prvok - kňaz.

V knihe Žalmov 110,1 a 4 je udivujúce proroctvo na túto tému: „*1 Hospodin riekol môjmu Pánovi: Sed' po mojej pravici, dokiaľ nepoložím tvojich nepriateľov za podnožie tvojim nohám*“. Tu vidíme, že sa medzi sebou rozprávajú dve osoby Božej trojice. (RJ preklad: povedal Hospodin môjmu Hospodinovi). A On hovorí v 4. verši: „*Hospodin prisahal a neolútuje: Ty naveky si kňazom na spôsob Melchisedeka.*“

Tu Hospodin hovorí druhej Božskej osobe, že On sa stane kňazom na spôsob Melchisedeka. Kňazom bude sám Hospodin v druhej Božskej osobe. A to sa zjavne naplnilo v službe Ježiša Krista. On sa nielenže stal podľa proroctva Baránkom, ale stal sa aj kňazom.

List Židom 2,17: „*Preto sa vo všetkom musel pripodobniť bratom, aby sa stal milosrdným a verným veľkňazom pred Bohom a odčinil hriechy ľudu*“.

List Židom 7,25-28: „*Preto aj môže dokonale spasiť tých, čo skrze Neho pristupujú k Bohu, keďže vždy žije, aby sa prihovárал za nich. 26 Takého veľkňaza sme aj potrebovali: svätého, nevinného, nepoškvrneného, oddeleného od hriešnikov a vyvýšeného nad nebesá*“.

Tu vidíme, ako apoštol hovorí, že samotný Ježiš vykonáva službu veľkňaza vo svätyni a môže robiť čo? Zachraňovať. Ešte raz prečítame: „*Preto aj môže dokonale spasiť tých, čo skrze Neho pristupujú k Bohu*“ (RJ preklad: preto aj môže vždy **zachraňovať** tých, ktorí cez Neho prichádzajú k Bohu – nedokonavý vid). On sa nielen jednoducho a nie raz obetoval seba ako obeť baránka, On teraz pokračuje vo vykonávaní procesu spásy už ako veľkňaz. A kde to robí?

Podme sa pozrieť: „*27 ktorý nepotrebuje ako veľkňazi deň čo deň prinášať obeť najprv za svoje a potom za hriechy ľudu. Lebo urobil to raz navždy, keď samého seba obetoval. 28 Zákon totiž ustanovuje za veľkňazov ľudí poddaných slabosti; ale slovo prísahy, ktorá odznela po zákone, ustanovuje Syna, ktorý prešiel do večnej dokonalosti.*“

Čiže vidíme Ježiša zároveň ako baránka a aj ako veľkňaza a ďalej pokračujeme.

List Židom 8,1-2: „*Hlavné z toho, čo hovoríme, je: Máme takého veľkňaza, ktorý si zasadol po pravici trónu Velebnosti v nebesiach 2 ako služobník svätyně a pravého stánku, ktorý postavil Pán, a nie človek*“.

Tu vidíme, ako sa v jednom úryvku spájajú všetky tri prvky: On je baránok, On je kňaz a On vykonáva službu vo svätyni. A len vďaka spojeniu všetkých týchto troch prvkov je

možná spása (záchrana). Ježiš má právo, môže zachraňovať, lebo On bol baránkom, pretože sa stal kňazom a pretože slúži v nebeskej svätyni.

Na základe toho sme videli, že Biblia v Novom zákone hovorí už o nebeskej svätyni, že celý ten proces odpustenia hriechov pri spojení všetkých troch prvkov sa odohráva v nebeskej svätyni. Takže to, čo sme videli v pozemskej svätyni v Starom zákone, nám poukazovalo nato, čo sa dnes odohráva v nebi. Takže, v nebeskej svätyni sa teraz odohráva spása (záchrana) ľudského rodu. Dnes sa v nebeskej svätyni odohráva očistenie tých, ktorí už prišli k Bohu a potrebujú odpustenie hriechov.

V Liste Židom 9,11-12 sa opisuje fáza, ktorá sa odohrávala potom, ako Ježiš umrel na Golgotskom kríži a vstal z mŕtvych: *„Ale keď prišiel Kristus, veľkňaz budúcich darov, cez väčší a dokonalejší stánok, nie urobený rukou, to jest nie z tohto stvoreného sveta, 12 raz navždy vošiel do Svätyně, a to nie s krvou capov a teliat, ale so svojou vlastnou krvou, a tak získal večné vykúpenie“.*

Kedy sa odohralo večné vykúpenie? Vtedy, keď On preliat svoju vlastnú krv a vošiel s ňou do svätyně. Bez tohto prvku - jeho služby vo svätyni ako veľkňaza - nie je možné odpustenie a vykúpenie hriešnikov. Sväté písmo píše, že bez všetkých týchto troch prvkov spasenie nie je možné.

List Židom 10,19-21 pokračuje na túto tému: *„A keď máme, bratia, smelú dôveru, že vojdeme do Svätyně skrze Ježišovu krv, 20 tou novou a živou cestou, ktorú nám otvoril cez oponu, to jest cez svoje telo, 21 a keď máme veľkňaza nad Božím domom“.*

Tu čítame, že vďaka čomu máme možnosť vchádzať do nebeskej svätyně? Vďaka čomu tam môžeme vchádzať? Vďaka alebo prostredníctvom krvi Ježiša Krista. Cestou novou a živou, ktorú nám znova otvoril cez oponu. Teda, Ježiš Kristus najprv vykonal službu ako obetný baránok a so svojou krvou vošiel do svätyně a vďaka tomu aj my môžeme vchádzať takisto do svätyně - vďaka jeho krvi.

Takže, drahí bratia a sestry, vykúpenie sa odohráva vtedy, keď je prinesená obeť a preliata krv z obete sa vnáša do svätyně. Keď je prítomná služba kňaza, ktorý berie na seba ten hriech cez zjedenie mäsa z obetovaného zvieratá, kedy sa hriech sníma z človeka a prenáša sa do svätyně. A tento proces dáva spásu (záchrana). Tento proces dáva očistenie od hriechu. Nie vtedy, keď obeť zomiera - to je len začiatok procesu!

Naše vykúpenie bolo dokonané vďaka smrti Ježiša Krista a vďaka Jeho veľkňazskej službe v nebeskej svätyni. Teda, bez nebeskej svätyně nie je možné spasenie (záchrana), ani očistenie od hriechu a vykúpenie. Pre každého, kto chce získať spasenie, existuje len jedna cesta - prijať Ježiša ako obeť Baránka Božieho, prijať Ho ako Veľkňaza a prijať Jeho príhovornú službu v nebeskej svätyni.

Od čoho sa začína celý tento proces? Čo urobil ako prvé v Starom zákone človek, keď chcel získať odpustenie hriechov? Čo sa vyžadovalo od človeka?

Po prvé, musel si uvedomiť hriech. Keď človek priniesol obeť, znamená to, že chápal, že vykonal hriech a túži po očistení. A pritom tento človek o tom otvorene hovorí, pretože to nebolo možné skryť, že viedol zviera do svätyne. Nebolo to možné, pretože človek išiel po všetkých uliciach a prechádzal vedľa svojich susedov. Keď išiel s obeťou smerom k chrámu, všetci vedeli, že zhrešil a on sa nebál verejne sa k tomu priznať. Uvedomil si hriech a chcel odpustenie. Keď tu prichádzal, musel urobiť ešte jednu veľmi dôležitú vec. Čo musel urobiť?

3. kniha Mojžišova 4,27-29: *„Ak sa neúmyselne prehreší niekto z pospolitého ľudu tým, že koná proti niektorému príkazu Hospodinovu, čo sa nesmie konať, a tak sa previní, 28 alebo keď ho upozornia na hriech, ktorý spáchal, nech prinesie kozu, bezchybnú samicu, ako obetný dar za hriech, ktorý spáchal. 29 Nech si položí ruku na hlavu obeť za hriech a nech zareže obeť za hriech na mieste pre spaľovanú obeť.“*

Človek musel položiť ruku na hlavu obetného zvieraťa. Povedzte, čo znamenalo toto gesto?

Podme to porovnať s 3. knihou Mojžišovou 16,21-22: *„Áron nech položí svoje ruky na hlavu živého kozla a vyzná nad ním všetky viny Izraelcov, všetky ich priestupky so všetkými hriechmi. Keď ich tak zloží na hlavu kozla, nech ho na to pripravený muž vyženie na púšť. 22 Keď vyženie kozla na púšť, on odnesie na sebe všetky viny do odľahlého kraja.“*

Čo sa odohrávalo, keď sa vkladali ruky? Vyznávanie hriechov. Vtedy sa odohrával prenos hriechu z človeka na zviera. Človek mal vyznať. Čo to znamená vyznať? Vysloviť nahlas pred Hospodinom, vysloviť svoj hriech a poprosiť o odpustenie za ten hriech. Od tohto sa všetko začínalo.

A povedzte, od čoho sa všetko začína v Novom zákone v službe nebeskej svätyne? Odpoveď: Presne od toho istého – človek si musí uvedomiť svoj hriech. Musí otvorene uznať seba za hriešnika. A musí vyznať svoj hriech - nahlas pred Hospodinom - a poprosiť o odpustenie.

1. list Jána 1,9: *„Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: odpustí nám hriechy a očistí nás od každej neprávosti.“*

Aby nastal začiatok procesu získania spásy, začiatok procesu odpustenia, treba vyznať svoje hriechy. A keď to človek urobil, fakticky vložil svoju ruku na Ježiša Krista – Božieho Baránka. A celý ten zvyšok procesu je už vykonaný. Potom to už ďalej nemusíme prežívať, lebo Ježiš dnes reálne slúži, vykonáva službu vo svätyňi za človeka - vykonáva očisťovanie hriechov za človeka.

Toto vyznanie má byť začiatkom. Bez neho nie je možné získať odpustenie. Bez vyznania hriechov, bez prijatia Ježiša Krista ako svojho Božieho Baránka a bez prijatia Ježiša

ako Božieho Prostredníka vo svätyni, ako Kňaza, bez vyznania t.j. vyslovenia hriechu pred Ním nie je možné získať odpustenie a spásu.

Dnes sa budeme spolu modliť a zakaždým sme využívali rôzne formy modlitby. V prvý deň ste mali možnosť všetci sa spolu pomodliť po kľáčiačky. Včera sme sa modlili vo dvojiciach, aby všetci mali možnosť sa modliť. Dnes vás pozývam urobiť to, čo nás vyzýva urobiť Sväté písmo. Vyznať, vysloviť svoj hriech nahlas Hospodinovi na modlitbe. A nato, aby sme uchovali tajomstvo vášho vyznania - keď si neprajete, aby vás ostatní počuli - navrhujem vám, aby ste každý z vás (všetci naraz) povedali modlitbu sebe samému polohlasne alebo pošepky. Amen, potom povieme všetci spoločne a nahlas.

Preložené so súhlasom Vitalija Olijnika.